

2. Stk. De Præster udenfor de sønderjydske Landsdele, som ved denne Lovs Ikrafttræden ikke er indtraadt i den i 1ste Stykke anførte Lønningsordning, faar Ret til at oppebære Lønning og Tillæg efter nærværende Lovs Regler, naar de inden 3 Maaneder efter Lovens Ikrafttræden indgiver Begæring herom til Kirkeministeriet, og de underkastes da i det hele Bestemmelserne i nærværende Lov, jfr. navnlig med Hensyn til Beregning af Naadensaar § 51. Indordningen sker da fra den 1. April 1923 at regne. Saafremt de ved Indordningen under den nye Lønningsordning vil faa mindre i Embedsindtægt, heri medregnet de i § 48 omhandlede Tillæg, ydes der dem et personligt Tillæg, der dog bortfalder, efterhaanden som Lønstigning indtræder paa Grund af Alderstillæg. Ved Beregning af dette Tillæg udregnes den hidtidige Embedsindtægt efter Gennemsnittet af Embedets Indtægter i Aarene 1914—18, dog at de ikke derved kan opnaa mere end højeste Løn efter § 3 med Konjunktur-, Dyrtids- og eventuelt Stedtillæg efter de om disse Tillæg til enhver Tid gældende Regler. For saa vidt de vælger at blive under den gamle Lønningsordning, kommer de i nærværende Lovs 1ste, 2det og 4de Afsnit indeholdte Bestemmelser ikke til Anvendelse for deres Vedkommende, jfr. dog Bestemmelserne i § 52.

3. Stk. Samme Regler som anført i Stykke 2 gælder ogsaa for de Præster i de sønderjydske Landsdele, som er forblevet i det Embede, de havde ved Genforeningen, og som indtil nu ikke har været under Lønningsordningen, samt saadanne Præster, som i et Embede i Kongeriget har valgt at forblive udenfor Lønningsordningen og derefter er beskikket til et Embede udenfor Lønningsordningen i de sønderjydske Landsdele. Den hidtidige Embedsindtægt ansættes til Gennemsnittet af Embedets Indtægter efter den 15. Juni 1920.

4. Stk. De øvrige Embeder i de sønderjydske Landsdele, der hidtil har været holdt udenfor Lønningsordningen, indgaar fra 1. April 1924 under denne, og vedkommende Præster faar da Lønning og Tillæg efter denne Lov.

§ 16.

1. Stk. Alle teologiske Kandidater har Ret til at søge ethvert ledigt Præsteembede, men for at blive lønnet efter § 3 fordres 16 Aars Eksamensalder (Eksamensanciennet) og for at blive lønnet efter § 4 8 Aars Eksamensalder. For saa vidt den, der kaldes til et Embede, der er henført under Lovens § 3 eller § 4, ikke har tilstrækkelig Eksamensalder, lønnes han med den Løn, hvortil hans Eksamensalder hjemler ham Adgang, indtil den fornødne Eksamensalder er opnaaet.

2. Stk. Første Gang en teologisk Kandidat søger Ansættelse som Præst i et Embede, der er henført under Lovens § 3 eller § 4, og han ikke tidligere har beklædt et af de under Lovens §§ 5—10 henførte Embeder, forhøjes den i 1ste Stykke krævede Eksamensalder til henholdsvis 18 og 10 Aar, for saa vidt han har 2den Karakter til Embedseksamen, og ned sættes til henholdsvis 14 og 6 Aar, hvis han har opnaaet Udmærkelse til Embedseksamen eller har den teologiske Doktorgrad.

3. Stk. Tjenestegørende Provster, der i mindst 3 Aar har haft Udnævnelse som saadanne, faar tillagt 2 Aars Eksamensalder for deres Virksomhed som Provst.

4. Stk. For dem, der i en senere Alder har bestemt sig til det teologiske Studium, kan Eksamensalderen regnes fra det fyldte 30. Aar, dog at der af dette Hensyn ikke kan tillægges dem mere end 9 Aars Eksamensalder. For dem, der tidligere har faaet Eksamensalder tillagt, omregnes denne i Overensstemmelse hermed.

5. Stk. Teologiske Kandidater fra de sønderjydske Landsdele faar ved Beregningen af Eksamensalderen tillagt den Tid, hvori de som studerende har været indkaldt til Militærtjeneste under Verdenskrigen.